

מסורת הש"ס

(א) [לָקַחַן ט:יז, ב] (צ) ע"י ד: שבת 74. (א) [פסחים גג:א] (א) גיטין מד:ה (א) הצנורה חתום פטור כי שמכר הוא לעובד כוכבים אינו כי כפ"ל וכו"ה כפי"י ז"ק, (א) של עובד ז"ק, (א) שמהרה לעובד כוכבים ונתן לו בקבלה הס"ד ז"ק, (א) נתנו ז"ק, (א) ז"ל נפקין כולה ושותפין נש"א והז"ק גורם נפקין כולה כדלמריי גבי שותפות של עובד כוכבים דפטור כו, (ט) צמחור ז"ק, (י) כאלן שיך מן הדזה מלי למימי עד אלו האס, (צ) או המוכר ז"ק, (ז) ז"ל והא דמשמע צמחני, (ט) הני בטר ז"ק, (א) דקאמרי בקרך ז"ק, (א) מצינשאל ז"ק, (ט) [ולקמן ג:ג, (ט) דלשטרין ז"ק, (ז) צס"א: להולד, (ק) אכל לא קדוש ז"ק, (ר) דק"ט:ט, (ט) דלא ז"ק, (ט) [מס' ע"י ד: טו:י],

- בי ילי כל בכור ביום ובתני קל בכור בארץ מצרים
- הקדשתי לו כל בכור בישקראל מאדם עד בהמה לנ"ל ויהי אני כמבדכ ג יג

(א) בשבטנה והמשותף: (צ) רש"י ד"ה והסקנל ממנו וכו' וישאל מקבלה ומטפל בה כדי שיהיו חולקין לנ"ל ותיבת צממה נמחק:

ר' יהודה מתיר בשבורה: דלא משחי לה וטעמו לה, בלתי לא חיזי ליה ישראל גבי נכרי ולא אתי למישריח מכירה אחריתי (פסחים יא). כן בתירא מרורי בסוס: למכורו לגנני, משום שנהלאת הסוס אל מתי עשה חורה און חימי עליה טמאה, לזריכה עומד ונשא וטעא את עצמו, והא דלפניו למכור הכהה נפק לנכח משום שאלה וטעום שכירות טסרי, וטוס אל מתי דעומלי וטעני לאו אסורא דאורייתא איכא, ש'און לו מללכא אלל הסוס, ויני אורית עשיית מכירה הכהה נפק לנכח צד. ובעיני נז"י ד"י: דלן כ"א אלל משום שפט, ודלן וריכני עני גבי צממה גבי שבות מני לה נמסכת צילה (פסחים ג), קדושים אורחי, לפדות מדי העמיס' (גיטין מד),

יוצא ובורא המאורות צופה ומאזין עתירות הכבתי לחיבי אפריחי קניות קרב לזירות וחגיגי לפשי' רדקיון בכוריות:

הלוקח עובר חמור: פטר חמורו של עובד כוכבים: שהוא במעי אמו: והמוכר לו: או ישראל המוכר לעובד כוכבים עובר חמור: ואע"פ שאינו רשאי. בדאמרי במסכת ע"י דאין מוכרין בהמה גסה לעובד כוכבי: והמשותף לו: או מנתות לעובד כוכבים חצי חמורו ושותפות: והמקבל מן העובד כוכבים לשמור חמורו שיהו מחצית עובריה שלו או ישראל הנותן חמורו לעובד כוכבים בקבלה שיהו הולדות למחנה או לשליש ולרביעי שלו פטור מן הבכורה: שנאמר הקדשתי לו כל בכור בישראל כלומר שיהא כולו מישאל שלא יתא לעובד כוכבים חצי בו. ומפרש באידך פירקא מאי אריא דהני עובר חמורו ברישא ודור חני עובר פרתו ליתני עובר פני ברישא וכו': כל חני למתה ליה. הלוקח המוכר והמשותף והמקבל הנותן: משום דקא מייית לה לקדושה: שאין ערשה בו מלאכה בשבת הלוי הקילו על הלוקח עובר שיהא אותו עובר עצמו פטור מן הבכורה. אבל מוכר עובר חמורו דקא

מפקע ליה מקדושה שבת ובכורה אימא ליקנסיה שיתן פדיונו לכהן קמ"ל דלא: והמשותף לו למת לי. השתא הלוקח היכא דכיליה עובר דישאל פטור משותף דלית ליה אלא חצי מביעאי: להא אתא לאשמועינן לאפוקי מדרבי יהודה. לא אמר בהריא אלא חכי קאמר לקמן ר' יהודה אומר המקבל בהמה מן העובד כוכבים דהיינו שותפות ומקבלה לפטורה ולחלוק לולדות: דלמא חצי לאחוריהו בבמהא אורחי. דאיניש אחוריא דחוי דהאי לא פריק עובר חמורו זה אמר כך לא צריכנא למפרק בכור חמורי דלא ידע דאיהו דלא פרק בכור חמורו משום דיהב ליה בקבלה לעובד כוכבים: מהו דתימא ליקנסיה דליפרקיה דלא לית' לאיחלופי קמ"ל דלא: נתן החם. הכי ירשא דמתניתין אין מוכרין בהמה גסה לעובד כוכבים עגליים וסוויין וקא תשיבי כוליהו וקתני ר' יהודה במורה למכוריה דלאו כן בתירא מתיר בטוס שאין ערשה בו מלאכה שחיבי עליה חטאת דסתם מותרה היא עובר למכוריה כוכבים אי לא: משום דשבורה היא דלא חזי למלאכה: עובר נמי שבור הוא. אצל מלאכה: או דלמא. משום הכי מתיר בשבורה דלאו היינו אורחיה שאין דרכה של בהמה שתהא שבורה והשתא כי הויא שבורה שיש ליה חנוכה לעובד כוכבים: אבל עובר אינו אורחיה דחייב כשבור שהוא במעי אמו ועד צריכנא למפרק בכור חמורי דלא רשאי למכור עובר לעובד כוכבים: דלא קתני דפליג ר' יהודה. וכי ס"ד דלא פליג בהוו הא איכא דפליג. כדאמרין לקמן ר' יהודה אומר המקבל בהמה מן העובר כוכבים וילדה מעלין וכו'. שותפין עובדי כוכבים חייב בבכורה אלא פליג אשותפין והוא דחזין אטילוה ואי לא קתני פלוגתא במתניתין פליג בבירויא ומרפילי שי"מ לר' יהודה מותר למכור עובר לעובד כוכבים: מעלין אותו בשויו. דשמין אותו וולד (בשורה) כמה הוא שותן חזין דמיו לכהן חצי שיהא שול: אע"פ שאינו רשאי ליתנו לעובד כוכבים בקבלה ואי קתני פשוטה בה מלאכה בשבת ועוד שמפקעויה מן הבכורה: קונסין אותו עד עשרה וכו'. שיפדה העובר מן העובד כוכבים אפי' שאינו יכול לפרותו מן העובר כוכבים אם לא יתן לו עשר ידות יותר מכדי דמיו: ונתות דמיו של עובר לכהן ואע"ג

הלוקח עובר חמורו

הלֹקֶחַ עוֹבֵר חֲמוּרוֹ. וזכור הוא ועדיין הוא צמעי אמו. והאי דנקט חמור ולא נקט פרה מפרש בפירקא תנינא (לקמן יג.)

דאידיי דזוטרא מילי דפטר חמור פסיק ושדי ליה וכל אינך פירקין מיירי צכבור צממה טהורה: **אע"פ שאינו ראוי**. כדתינא צמסכת ע"י

(ד' יד:) **וצכ"מ** ‏^[א] אין מוכרין להם צממה גסה מפני שעושה צה מלאכה צצבת:

והמשספא לו. שנותנין מעות צין שניהם וקונין צממה: **והמקנל** ‏^[ב] צממה **ממנו**. שהחמורה של עובד כוכבים וישאל מקבלה שיהו חולקין צוולדות אבל גוף החמורה לעובד כוכבים: **פטור מן ה** ‏^[ג] **צנורה**. אם אותו עובר שקנה מן העובד כוכבים או שמכר לעובד כוכבים צכור הוא אינו קדוש הואיל ויש חלק לעובד כוכבים צו או צאלו: **שנאמר**.

צשראל מקבלה צלל צחאריס עובדי כוכבים: **גב' מייתי לה** לקדושה. שתהא שוצבת צצבת וכיון דמזוה עציז ליהא למיקנסיה: **אימא** ליקנסיה.

לפדות העובר מן העובד כוכבים ולימנו לכהן: **מדרינ** יהודה. דלמר לקמן המקבל צממה מן העובד כוכבים מעלין אותו צצוי ונותן חצי דמיו לכהן: **ועיקר צממה**. גוף הצממה וחצי ולדות: **דלמא אחי** לאחילופי **צממה אחריתי**. שאין לעובד כוכבים חלק צה ולא צוולדותיה ואמלי למיפטריה

נמי מצנורה: **סנן הסס**. צמסכת ע"י (דף יד:): **רבי יהודה מפיר**

צצנורה. למכור לעובד כוכבים צממה שנעשור רגליה ומקוסם צלל מנשדו על הרציעה וכן צמירה מותר צקוס שאין עושין צו מלאכה שיהא צו חיוב חטאת דסתם קוס לרכיצה עומד והרוכב צצבת אינו יו אלא משום שבות שסחי נושא את עצמו:

עובר מה לי **א"ר יהודה**. למוכרו לעובד כוכבים שרי או אסור: **משום צשורה**. ואינה רחיה למלאכה: **ועובר נמי שבור הוא**. אלל מלאכה: **או דלמא שצורה לאו היינו אורחה**.

דצממה להיות שצורה הלך דצר חידוש הוא ולא אתי לאחילופי ולהתיר מכירה שלמה: **ס"ה**. דמייני צעובר וקתני אינו ראוי משום מלאכת שבת:

וליעטמא המסספא לו. דקתני צמחני לעינן צצורה דפטור ולא קתני ר' יהודה ממחיצ הי"ע דלא פליג ואי קא חזינן לקמן צצמעתין דפליג בקי צרייתא: **רבי יהודה אומר המקבל צממה כו' וילדה**: צכור: **מעלין**. שמינ: **ונותן חצי דמיו לכהן**. אבל קדושת הגוף לא קדוש ליקרב למזבח הואיל וחצי לעובד כוכבים: **והטוסן** ‏^[א] **לו צקנצו**. נמי לא קדוש קדושת הגוף הואיל וחצי לעובד^[א] כוכבים פטור מן הכצורה והא דיהיב כל דמיו לכהן קנסא הוא שקונסין אותו לפי ‏^[א] שמכרה לעובד כוכבים והנותן לו בקבלה אף על פי שאינו ראוי כלומר שאף על פי שאינו ראוי ‏^[א] (תתנו לו) לעובד כוכבים צמחניה: **קונסים אותו**. הואיל ולא חש לדברי סממים: מאי

אימא לקנסיה וחד מתרי טעמי נקט ומכל שכן דניחא השתא הא דלא נקט הכא טעמא דפרישית צמחניתין משום דנפקי מתרי קראי: **אפוקי מדר' יהודה**. צלל ר' יהודה נמי אינטריך לאשמועינן שותפות דלא שמעינן ליה מירשא אלל כ"ש ‏^[א] אינטריך טפי כיון דמשכחת צהא פלוגתא: **אבל עובר** בין דהיינו אורחיה **אא** שבור הוא. פירוש דלתי למיחלף צצממה אחריתי ועוד מני למימר משום דעתיד להוליד^[א] ולהיות ראוי למלאכה דמהאי טעמא מקסיקן דלסורי דקאמר והאי עובר נמי כיכול להסתפראות דמי וחד מתרי טעמי נקט: **ונזרין חצי דמיו אבהן**. ‏^[א] לא לקדש קדושת הגוף להיות קרב למזבח מפני חלקן של עובד כוכבים כדפי' צקונט' וצסוף פרכא^[א] שרי ליה ר' יהודה צגיזה וצבעודה דריש ליה לא תעבוד צצכור שוך אבל אתה עובד צצרך וצשל אחרים ולא תגוז צכור כאנך אבל אתה גוזז צצרך וצשל אחרים ואת"ם נחי דלא קדוש קדושת הגוף מ"מ כיון דמדאורייתא חייבת צצצורה אותו חלק שיש לו צו יתא של כהן למת לכהן דמי חלקן י"ל משום טיפוצא דרסן^[א] לא ניחא ליה צצשותפות עובד כוכבים יציבת צצצורה אחו חלק שיש לו צו יתא של כהן למת לכהן דמי חלקן י"ל משום דקתני קונסין אותו עד עשרה צדמיו ‏^[א] אי איירי צצפטר חמור ניחא טפי צרישא וצכיספא שנותן דמיה לפי שאין הפטר חמור עצמו ניתן לכהן אלא נפדה צצה כל דהו או צצוי כדלמר לקמן (דף ט:). **קונסין** אותו עד עשרה בדמיו. דוקא צגסה קנסו אבל דקה כיון דאיסורא יליא אלא מנהגא צעלנא צמקוס שחשודים על הרציעה^[א] דעובד כוכבים חס על צמממו שלא תפקר לא קנסו אפילו צמקוס שלא נהגו למכור ולקמן אמר ריש לקיש מוכר צממה גסה לעובד כוכבים קונסין אותו עד עשרה צדמיו דוקא גסה אבל דקה לא:

אשר יצא ממנה לא תהיה בהם קדושת בכורה אבל כשילוקח מן העובד כוכבים יכנסו ולדותיה לקדושת בכורה. חוטפות חצינות: ‏^[א] עשרה בדמיו ונתן כל דמיו לכהן כיון שיבוא מיד העובד כוכבים הוא עצמו יהיה שול וצמה דמיו וי"ל משום דעפרמים שאין יכול כהן למכור ולקנותו מן העובד כוכבים ואי הוה איירי וכו':

(א) נחלא דל"ל פירשי' הקדשי יל כל צכור צפראל וכו' ומורי פי' דסייעי דא וכו'. (ג) צלל דל"ל וי"ל דאי לא צללנא נפ' רלשית הגז צצנורות וכו'. סוס לרכיבה ורכיבה אינה אלא משום שבות דחי נושא את עצמו: עובר כשהוא במעי אמו מאי אמר ר' יהודה דמתיר בשבורה משום הכי מתיר בשבורה דלאו היינו אורחיה שאין דרכה של בהמה שתהא שבורה והשתא כי הויא שבורה שיש ליה חנוכה לעובד כוכבים: אבל עובר אינו אורחיה דחייב כשבור שהוא במעי אמו ועד צריכנא למפרק בכור חמורי דלא רשאי למכור עובר לעובד כוכבים: דלא קתני דפליג ר' יהודה. וכי ס"ד דלא פליג בהוו הא איכא דפליג. כדאמרין לקמן ר' יהודה אומר המקבל בהמה מן העובר כוכבים וילדה מעלין וכו'. שותפין עובדי כוכבים חייב בבכורה אלא פליג אשותפין והוא דחזין אטילוה ואי לא קתני פלוגתא במתניתין פליג בבירויא ומרפילי שי"מ לר' יהודה מותר למכור עובר לעובד כוכבים: מעלין אותו בשויו. דשמין אותו וולד (בשורה) כמה הוא שותן חזין דמיו לכהן חצי שיהא שול: אע"פ שאינו רשאי ליתנו לעובד כוכבים בקבלה ואי קתני פשוטה בה מלאכה בשבת ועוד שמפקעויה מן הבכורה: קונסין אותו עד עשרה וכו'. שיפדה העובר מן העובד כוכבים אפי' שאינו יכול לפרותו מן העובר כוכבים אם לא יתן לו עשר ידות יותר מכדי דמיו: ונתות דמיו של עובר לכהן ואע"ג

הלוקח עובר חמורו

הלֹקֶחַ עוֹבֵר חֲמוּרוֹ שֶׁ עוֹבֵד כּוֹכָבִים וְהַמוּכָר לוֹ. לוקח מיפטר יו מצנורה משום אם שהיא של עובד כוכבים ומוכר מיפטר משום ולד של עובד כוכבים ומתרי קראי ‏^[א] (נפקי כו' ושותפות) של עובד כוכבים פטור צצצורה אפי' אונז וכדלמרי' (לקמן ג.) מאי שנא

הלוקח

עובר אַ חֲמוּרוֹ שֶׁל עוֹבֵד כּוֹכָבִים וְהַמוּכָר לוֹ אַע"פ שֶׁאִינוֹ רְשָׁאִי ‏^[א] הַמַּשְׁתַּתֵּף לוֹ וְהַמְקַבֵּל הַיָּמוֹנוּ וְהַנּוֹתֵן לוֹ בַּקְבֻלָּה פְּטוּר מִן הַבְּכוּרָה וְשֶׁנֶּאֱמָר וּבִישְׂרָאֵל אֲבָל לֹא בִּאֲחֵרִים: **גַּמ' כֹּל הָנִי לְמָה לִּי צָרִיכִי דַּאי תִּנְא לוקח ה"א משום דקא מיייתי לה לקדושה אבל מוכר דקא מפקע לה מקדושה אימא ליקנסיה קמ"ל יו והמשתתף לו למת לי יו לאפוקי מדרבי יהודה דאמר ‏^[א] שותפות עובד כוכבים חייבת בבכורה קמשמע לן דפטורה מן הבכורה והמקבל ל"ל משום דקא בעי למיתני והנותן לו בקבלה והנותן לו בקבלה למת לי איצטרך סד"א הואיל ועיקר בהמה דישראל היא ליקנסיה דלמא אתי לאיחלופי בבמהא אחריתי קמשמע לן ‏^[א] נתן התם ר' יהודה מתיר בשבורה בן בתירא ימתיר בסוס איבעיא להו עובר מה לי א"ר יהודה טעמא דר' יהודה התם דשרי משום דשבורה עובר נמי שבור הוא או דלמא שבורה לאו היינו אורחיה אבל עובר כיון דהיינו אורחיה לאו שבור הוא ת"ש והמוכר לו אף על פי שאינו ראוי ולא פליג ר' יהודה וליטעמין המשתתף לו והמקבל ממונו והנותן לו בקבלה דלא קתני הכי נמי דלא פליג אלא אלא פליג ולא קתני ה"ג פליג ולא קתני: ת"ש ר' יהודה אומר המקבל בהמה מן העובר כוכבים וילדה מעלין אותו בשוויו ונותן חצי דמיו לכהן והנותן לו בקבלה אף על פי שאינו ראוי ‏^[א] קונסים אותו עד עשרה בדמיו ונותן כל דמיו לכהן מאי**

מעשר מדכמיז מעשר דגנך מעמעט להו אע"ג דלא כתב צשראל: יו **בירתי** דהי אָקדושה. פ"ה שמהא שוצבת צצבת וכן מפקע לה מקדושה שהעובד כוכבים עושה צה מלאכה צצבת ולשון קדושה לא משמע כן אלא קדושת צצורה כהיהא^[א] דרב מרי צר רחל דכלו חיותיה משום דמפקע להו מקדושה דהוה מקני אודנייהו לעובד כוכבים ואע"ג דצלוקח אם הולד זכר לא שיך מיייתי ליה לקדושה פעמים שהעובר נקבה ומיייתי לה לקדושת צצורה שולד עובר קדוש צצצורה וצלא טעם דמיייתי לקדושה מלי למימר דלא שיך למיקנסיה כיון דליכא הפקעה ולא דמי למוכר דליכא הפקעה אלל ניחא ליה למימר דאפילו הצאת קדושה איכא ועוד מני למימר טעם אחר אז תנא לוקח משום דלא צעד איסורא אלל מוכר דעבד איסורא כדקתני אע"פ שאינו ראוי

אימא לקנסיה וחד מתרי טעמי נקט ומכל הא דניחא השתא הא דלא נקט הכא טעמא דפרישית צמחניתין משום דנפקי מתרי קראי: **אפוקי מדר' יהודה**. צלל ר' יהודה נמי אינטריך לאשמועינן שותפות דלא שמעינן ליה מירשא אלל כ"ש ‏^[א] אינטריך טפי כיון דמשכחת צהא פלוגתא: **אבל עובר** בין דהיינו אורחיה **אא** שבור הוא. פירוש דלתי למיחלף צצממה אחריתי ועוד מני למימר משום דעתיד להוליד^[א] ולהיות ראוי למלאכה דמהאי טעמא מקסיקן דלסורי דקאמר והאי עובר נמי כיכול להסתפראות דמי וחד מתרי טעמי נקט: **ונזרין חצי דמיו אבהן**. ‏^[א] לא לקדש קדושת הגוף להיות קרב למזבח מפני חלקן של עובד כוכבים כדפי' צקונט' וצסוף פרכא^[א] שרי ליה ר' יהודה צגיזה וצבעודה דריש ליה לא תעבוד צצכור שוך אבל אתה עובד צצרך וצשל אחרים ולא תגוז צכור כאנך אבל אתה גוזז צצרך וצשל אחרים ואת"ם נחי דלא קדוש קדושת הגוף מ"מ כיון דמדאורייתא חייבת צצצורה אותו חלק שיש לו צו יתא של כהן למת לכהן דמי חלקן י"ל משום טיפוצא דרסן^[א] לא ניחא ליה צצשותפות עובד כוכבים יציבת צצצורה אחו חלק שיש לו צו יתא של כהן למת לכהן דמי חלקן י"ל משום דקתני קונסין אותו עד עשרה צדמיו ‏^[א] אי איירי צצפטר חמור ניחא טפי צרישא וצכיספא שנותן דמיה לפי שאין הפטר חמור עצמו ניתן לכהן אלא נפדה צצה כל דהו או צצוי כדלמר לקמן (דף ט:). **קונסין** אותו עד עשרה בדמיו. דוקא צגסה קנסו אבל דקה כיון דאיסורא יליא אלא מנהגא צעלנא צמקוס שחשודים על הרציעה^[א] דעובד כוכבים חס על צמממו שלא תפקר לא קנסו אפילו צמקוס שלא נהגו למכור ולקמן אמר ריש לקיש מוכר צממה גסה לעובד כוכבים קונסין אותו עד עשרה צדמיו דוקא גסה אבל דקה לא:

אשר יצא ממנה לא תהיה בהם קדושת בכורה אבל כשילוקח מן העובד כוכבים יכנסו ולדותיה לקדושת בכורה. חוטפות חצינות: ‏^[א] עשרה בדמיו ונתן כל דמיו לכהן כיון שיבוא מיד העובד כוכבים הוא עצמו יהיה שול וצמה דמיו וי"ל משום דעפרמים שאין יכול כהן למכור ולקנותו מן העובד כוכבים ואי הוה איירי וכו':

(א) נחלא דל"ל פירשי' הקדשי יל כל צכור צפראל וכו' ומורי פי' דסייעי דא וכו'. (ג) צלל דל"ל וי"ל דאי לא צללנא נפ' רלשית הגז צצנורות וכו'.

ב.פרק ראשון בכורות

הלֹקֶחַ עוֹבֵר חֲמוּרוֹ שֶׁ עוֹבֵד כּוֹכָבִים וְהַמוּכָר לוֹ. לוקח מיפטר יו מצנורה משום אם שהיא של עובד כוכבים ומוכר מיפטר משום ולד של עובד כוכבים ומתרי קראי ‏^[א] (נפקי כו' ושותפות) של עובד כוכבים פטור צצצורה אפי' אונז וכדלמרי' (לקמן ג.) מאי שנא צו צעינן כל צכור וליכא אמו נמי צעינן כל מקנך מזכר וליכא והא דעציז צריכותא צלוקח ומוכר ולא אמר משום דנפקי מתרי קראי משום דלא תנא דמרייהו צלוקח ‏^[א] או מוכר ‏^[א] ש"מ צלוקח ומוכר צריכי כדמפרש ואזיל דמלוקח לא שמעינן מוכר דהוה אמר משום דנפקי מתרי קראי משום דלא תנא דמרייהו צלוקח ‏^[א] או מוכר ‏^[א] ש"מ צלוקח ומוכר צריכי כדמפרש ואזיל דמלוקח לא שמעינן מוכר דהוה צוכבים או האס ‏^[א] המוכר עובר לעובד כוכבים או האס ‏^[א] (וה"י) משמע ממתני' דמחד קרא נפקי דקתני פטור שנא' צישראל ופ"ה דלמוכר קאי דלא איירי כולה וצצלה צחס אלל צעורה: **והמששתתף**. נצכ"כ פי' אמור ‏^[א] צכור אצמיה צצותפות מדכמיז צצורות צקרנס וצלאנסס ואת"ם תיפוק לי מדאינטריך צישראל למעוטי שותפות של עובד כוכבים מכלל שותפות ישראל חייז וע"ק פרק ראשית הגז (חולין קלג:). דלמר צצצורות צקרן וצלאקר למת לי למעוטי שותפות עובד כוכבים והכל ממעטין ליה מצישראל ולמאי דפרישית דליכא מרי קראי חד צעוצר וחד צחס ניחא מצישראל נפיק שותפות עובר ומצכרך נפיק שותפות אם ויהי' דמפיק ליה מכל מקנך מזכר וניחא ליה לאמחי צקרן אידי דמיייתי הסם צקרנס וצלאנסס כדלמר התם אע"ג דכמיז צקרן וצלאקר וליכא למימר דיקן אין שותפות לא כתב רחמנא צקרנס ולקמן מיייתי מכל מקנך משום דרשא דכל וניחא דאינטריך צקרנס משום שותפות אם דמלאינטריך צישראל למעוטי שותפות עובד כוכבים לא מרצינן שותפות אם ‏^[א] צישראל דההוא צולד כתיב ואין לפרש משום דגלי קרא גבי ולד צישראל שעשעין דפקין למעוטי שותפות עובד כוכבים אחי וקאי שפיר צישראל אכולוה דהא צכולוה דמעמעט שותפות עובד כוכבים פרק ראשית הגז (גי' שס) תרומה מדכמיז ראשית דגנך פאה מדכמיז פאת שך

מעשר מדכמיז מעשר דגנך מעמעט להו אע"ג דלא כתב צשראל: יו **בירתי** דהי אָקדושה. פ"ה שמהא שוצבת צצבת וכן מפקע לה מקדושה שהעובד כוכבים עושה צה מלאכה צצבת ולשון קדושה לא משמע כן אלא קדושת צצורה כהיהא^[א] דרב מרי צר רחל דכלו חיותיה משום דמפקע להו מקדושה דהוה מקני אודנייהו לעובד כוכבים ואע"ג דצלוקח אם הולד זכר לא שיך מיייתי ליה לקדושה פעמים שהעובר נקבה ומיייתי לה לקדושת צצורה שולד עובר קדוש צצצורה וצלא טעם דמיייתי לקדושה מלי למימר דלא שיך למיקנסיה כיון דליכא הפקעה ולא דמי למוכר דליכא הפקעה אלל ניחא ליה למימר דאפילו הצאת קדושה איכא ועוד מני למימר טעם אחר אז תנא לוקח משום דלא צעד איסורא אלל מוכר דעבד איסורא כדקתני אע"פ שאינו ראוי

אשר יצא ממנה לא תהיה בהם קדושת בכורה אבל כשילוקח מן העובד כוכבים יכנסו ולדותיה לקדושת בכורה. חוטפות חצינות: ‏^[א] עשרה בדמיו ונתן כל דמיו לכהן כיון שיבוא מיד העובד כוכבים הוא עצמו יהיה שול וצמה דמיו וי"ל משום דעפרמים שאין יכול כהן למכור ולקנותו מן העובד כוכבים ואי הוה איירי וכו':

(א) נחלא דל"ל פירשי' הקדשי יל כל צכור צפראל וכו' ומורי פי' דסייעי דא וכו'. (ג) צלל דל"ל וי"ל דאי לא צללנא נפ' רלשית הגז צצנורות וכו'.

בכורות חזקיהו ורביה אינה אלא משום שבות דחי נושא את עצמו: עובר כשהוא במעי אמו מאי אמר ר' יהודה דמתיר בשבורה משום הכי מתיר בשבורה דלאו היינו אורחיה שאין דרכה של בהמה שתהא שבורה והשתא כי הויא שבורה שיש ליה חנוכה לעובד כוכבים: אבל עובר אינו אורחיה דחייב כשבור שהוא במעי אמו ועד צריכנא למפרק בכור חמורי דלא רשאי למכור עובר לעובד כוכבים: דלא קתני דפליג ר' יהודה. וכי ס"ד דלא פליג בהוו הא איכא דפליג. כדאמרין לקמן ר' יהודה אומר המקבל בהמה מן העובר כוכבים וילדה מעלין וכו'. שותפין עובדי כוכבים חייב בבכורה אלא פליג אשותפין והוא דחזין אטילוה ואי לא קתני פלוגתא במתניתין פליג בבירויא ומרפילי שי"מ לר' יהודה מותר למכור עובר לעובד כוכבים: מעלין אותו בשויו. דשמין אותו וולד (בשורה) כמה הוא שותן חזין דמיו לכהן חצי שיהא שול: אע"פ שאינו רשאי ליתנו לעובד כוכבים בקבלה ואי קתני פשוטה בה מלאכה בשבת ועוד שמפקעויה מן הבכורה: קונסין אותו עד עשרה וכו'. שיפדה העובר מן העובר כוכבים אפי' שאינו יכול לפרותו מן העובר כוכבים אם לא יתן לו עשר ידות יותר מכדי דמיו: ונתות דמיו של עובר לכהן ואע"ג

אשר יצא ממנה לא תהיה בהם קדושת בכורה אבל כשילוקח מן העובד כוכבים יכנסו ולדותיה לקדושת בכורה. חוטפות חצינות: ‏^[א] עשרה בדמיו ונתן כל דמיו לכהן כיון שיבוא מיד העובד כוכבים הוא עצמו יהיה שול וצמה דמיו וי"ל משום דעפרמים שאין יכול כהן למכור ולקנותו מן העובד כוכבים ואי הוה איירי וכו':

(א) נחלא דל"ל פירשי' הקדשי יל כל צכור צפראל וכו' ומורי פי' דסייעי דא וכו'. (ג) צלל דל"ל וי"ל דאי לא צללנא נפ' רלשית הגז צצנורות וכו'.

בכורות חזקיהו ורביה אינה אלא משום שבות דחי נושא את עצמו: עובר כשהוא במעי אמו מאי אמר ר' יהודה דמתיר בשבורה משום הכי מתיר בשבורה דלאו היינו אורחיה שאין דרכה של בהמה שתהא שבורה והשתא כי הויא שבורה שיש ליה חנוכה לעובד כוכבים: אבל עובר אינו אורחיה דחייב כשבור שהוא במעי אמו ועד צריכנא למפרק בכור חמורי דלא רשאי למכור עובר לעובד כוכבים: דלא קתני דפליג ר' יהודה. וכי ס"ד דלא פליג בהוו הא איכא דפליג. כדאמרין לקמן ר' יהודה אומר המקבל בהמה מן העובר כוכבים וילדה מעלין וכו'. שותפין עובדי כוכבים חייב בבכורה אלא פליג אשותפין והוא דחזין אטילוה ואי לא קתני פלוגתא במתניתין פליג בבירויא ומרפילי שי"מ לר' יהודה מותר למכור עובר לעובד כוכבים: מעלין אותו בשויו. דשמין אותו וולד (בשורה) כמה הוא שותן חזין דמיו לכהן חצי שיהא שול: אע"פ שאינו רשאי ליתנו לעובד כוכבים בקבלה ואי קתני פשוטה בה מלאכה בשבת ועוד שמפקעויה מן הבכורה: קונסין אותו עד עשרה וכו'. שיפדה העובר מן העובר כוכבים אפי' שאינו יכול לפרותו מן העובר כוכבים אם לא יתן לו עשר ידות יותר מכדי דמיו: ונתות דמיו של עובר לכהן ואע"ג

אשר יצא ממנה לא תהיה בהם קדושת בכורה אבל כשילוקח מן העובד כוכבים יכנסו ולדותיה לקדושת בכורה. חוטפות חצינות: ‏^[א] עשרה בדמיו ונתן כל דמיו לכהן כיון שיבוא מיד העובד כוכבים הוא עצמו יהיה שול וצמה דמיו וי"ל משום דעפרמים שאין יכול כהן למכור ולקנותו מן העובד כוכבים ואי הוה איירי וכו':

(א) נחלא דל"ל פירשי' הקדשי יל כל צכור צפראל וכו' ומורי פי' דסייעי דא וכו'. (ג) צלל דל"ל וי"ל דאי לא צללנא נפ' רלשית הגז צצנורות וכו'.

(א) נחלא דל"ל פירשי' הקדשי יל כל צכור צפראל וכו' ומורי פי' דסייעי דא וכו'. (ג) צלל דל"ל וי"ל דאי לא צללנא נפ' רלשית הגז צצנורות וכו'.

(א) נחלא דל"ל פירשי' הקדשי יל כל צכור צפראל וכו' ומורי פי' דסייעי דא וכו'. (ג) צלל דל"ל וי"ל דאי לא צללנא נפ' רלשית הגז צצנורות וכו'.

(א) נחלא דל"ל פירשי' הקדשי יל כל צכור צפראל וכו' ומורי פי' דסייעי דא וכו'. (ג) צלל דל"ל וי"ל דאי לא צללנא נפ' רלשית הגז צ